

“Bij U, o HERE, schuil ik”

“Bij U, HERE, schuil ik, laat mij nimmer beschaamd worden.

Doe mij ontkomen door uw gerechtigheid, neig uw oor tot mij, red mij haastig. Wees mij tot een beschuttende rots, tot een sterke vesting om mij te redden; want Gij zijt mijn steenrots en mijn vesting, en om uws naams wil zult Gij mij voeren en leiden. Gij zult mij trekken uit het net dat men voor mij had verborgen, want Gij zijt mijn veste. In uw hand beveel ik mijn geest; Gij verlost mij, HERE, getrouwe God” (Psalm 31:2 t/m 6).

“Al ging ik ook door een dal vol schaduw van de dood, ik zou geen kwaad vrezen, want U bent met mij; uw stok en uw staf, die vertroosten

mij" (Psalm 23:4 HSV).

"Vertroosten" is de smart of droefenis van iemand verzachten door daden of woorden.

Gods woord is een bron van troost.

"Als ik denk aan uw verordeningen van ouds, o HERE, dan ben ik getroost" (Psalm 119:52).

"Al wat namelijk tevoren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden. De God nu der volharding en der vertroosting geve u eensgezind van hetzelfde gevoelen te zijn naar (het voorbeeld van) Christus Jezus, opdat

gij eendrachtig uit één mond de God en Vader van onze Here Jezus Christus moogt verheerlijken” (Romeinen 15:4 t/m 6).

God is de God van de vertroosting en Hij vertroost ons door de Schriften waarin wij over Zijn goedheid en genade lezen: “Laat uw goedertierenheid mij tot vertroosting zijn naar uw belofte aan uw knecht” (Psalm 119:76).

Vertroosting is nodig na straf. Wanneer een kind iets verkeerd heeft gedaan en daarvoor gestraft werd, verlangt het naar troost.

Paulus vertelde de Korintiërs dat zij de man moesten troosten, die zich bekeerd had, nadat hij wegens zonde werd uitgesloten (2 Korintiërs 2: 5-8).

Ten tijde van Jesaja had God Zijn volk wegens afgoderij gestraft. Maar Hij gaf ook een belofte van troost aan wie tot inkeer kwam. Te midden van de verwoesting spraak Hij over een komende tijd wanneer Hij Zijn volk zou troosten:

“En gij zult te dien dage zeggen: Ik loof U, HERE, omdat Gij toornig op mij zijt geweest; uw toorn heeft zich afgewend en Gij vertroost mij” (Jesaja 12:1).

“Troost, troost mijn volk, zegt uw God. Spreekt tot het hart van Jeruzalem, roept het toe, dat zijn lijdenstijd volbracht is, dat zijn ongerechtigheid geboet is” (Jesaja 40:1, 2).

“Jubelt, gij hemelen, en juich, gij

aarde, breekt uit in gejubel, gij bergen, want de HERE heeft zijn volk getroost en Zich over zijn ellendigen ontfermd" (Jesaja 49:13).

"Want de HERE troost Sion, Hij troost al haar puinhopen; Hij maakt haar woestijn als Eden en haar wildernis als de hof des HEREN; blijdschap en vreugde zullen er gevonden worden, loflied en geklank van gezang" (Jesaja 51:3).

"Ik, Ik ben het, die u troost. Wie zijt gij, dat gij bevreesd zijt voor een sterfelijk mens, voor een mensenkind, dat als gras wordt weggeworpen; dat gij vergeet de HERE, uw Maker, die de hemel uitspande en de aarde grondvestte" (Jesaja 51:12, 13a).

"Breekt uit in gejuich, jubelt

eenparig, puinhopen van Jeruzalem, want de HERE heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost” (Jesaja 52:9).

Wel zijn er voorwaarden. De nederigen worden vertroost, de goddelozen niet.

“Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is: In den hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelden en nederige van geest, om de geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen opleven” (Jesaja 57:15).

“Maar de goddelozen zijn als de zee, zo opgezweept, dat zij niet tot rust kan komen, en wier wateren slijk en modder opwoelen. De goddelozen,

zegt mijn God, hebben geen vrede” (Jesaja 57:20, 21).

“Zoals iemands moeder hem troost, zo zal Ik u troosten, ja, in Jeruzalem zult gij getroost worden” (Jesaja 66:13).

Ongeveer 500 jaar later gingen deze voorspellingen in vervulling.

Jezus zei aan Zijn volgelingen: “Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht” (Matteüs 11:28 t/m 30).

Voor Jezus terug naar Zijn Vader

ging, beloofde Hij zijn volgelingen een Trooster te zenden: "Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn" (Johannes 14:15 t/m 17).

Die Trooster zou de apostelen leiden bij het brengen van het evangelie.

"Dit heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik nog bij u verblijf; maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u

gezegd heb" (Johannes 14:25, 26).

"Wanneer de Trooster komt, die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest der Waarheid, die van de Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen; en gij moet ook getuigen, want gij zijt van het begin aan met Mij" (Johannes 15:26, 27).

"Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden" (Johannes 16:7).

Op de Pinksterdag na de dood, opstanding en hemelvaart van Jezus, werd deze Trooster - de Heilige Geest - gezonden en de gemeente van Christus werd opgericht.

“De gemeenten dan in heel Judea, Galilea en Samaria hadden vrede en werden opgebouwd; en zij wandelden in de vreze des Heren en de vertroosting door de Heilige Geest en namen *in aantal* toe” (Handelingen 9:31 HSV).

Christenen worden wel eens verdrukt en vervolgd. Maar door God worden wij vertroost waardoor wij in staat zijn elkaar te vertroosten!

“Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden. Want gelijk het lijden van Christus overvloedig over ons komt,

zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel. Worden wij verdrukt, het is u tot troost en heil; worden wij getroost, het is u tot een troost, die zijn kracht toont in het doorstaan van hetzelfde lijden, dat ook wij ondergaan. En onze hoop voor u is wèl gegrond, want wij weten, dat gij evenzeer aan de vertroosting deel hebt als aan het lijden" (2 Korintiërs 1:3 t/m 7).

Zoals David, kunnen wij aan onze Herder zeggen: "Uw stok en uw staf, die vertroosten mij." "In de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften" kunnen wij de hoop vasthouden.

"En Hij, onze Here Jezus Christus, en God, onze Vader, die ons heeft liefgehad en ons eeuwige troost en

goede hoop door zijn genade verleend heeft, trooste uw harten, en make ze sterk in alle goed werk en woord" (2 Tessalonicenzen 2:16, 17).

Amen.

Roy Davison

<http://www.oldpaths.com/RD>